
PULSZESNASTA (1) nm

pułszesnasta, [pułszestnasta].

Pierwsze a pochylone, końcowe jasne, e jasne.

m [N pułszestnasta.] ◇ A pułszesnasta.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Liczebnik ułamkowy: piętnaście i pół:

[pułszestnasta czego (sg): Puł ffeftnasta groffá. Sehczenhalb g. Wokabul 1539 M3.]

W połączeniu z przyimkiem wskazującym na przybliżenie: Cóż zá tego [konía]? (-) Iák to wam/ zá złotych fzeftnastie. (-) Co fie to mam tárgowác/ oto małz cztériastie. (-) Daycie fpułfzeftnastá [lege: z [= choćby] pułszesnasta]. (-) Nie dam y kwartniká WyprPl B4v.

MFr